

V Beogradu za dan mladosti

Skoraj nemogoče je zapisati srečo, ki sem jo občutil tedaj, ko me je pionirski odred Majde Vrhovnik izbral za člana slovenske delegacije v brigado Bratstvo in enotnost. Pred mano je torej teden dni novih prijateljstev in novih doživetij!

Pionirji slovenske delegacije, bilo nas je deset iz raznih krajev Slovenije, smo se zbrali 18. maja na Zvezi prijateljev mladine Slovenije. Tovariš Stane Repar, predsednik republiškega sveta za delo s pionirji, nas je seznanil s programom pohoda in z življenjem v brigadi Bratstvo in enotnost. Tu smo spoznali tudi našo spremljevalko na tej poti, tovarišico Romano Savnik.

osrednja proslava dneva mladosti v Hrvatski. V programu je nastopila tudi naša brigada.

Po prireditvi smo si ogledali še Titovo rojstno hišo in dom NOB, kjer so nam v dvorani predvajali film o Titu. V Kumrovcu sem bil že večkrat, toda tako veselo razigranega kraja, kot je bil tisto nedeljo še nisem videl. Zvečer smo se vrnili v Zagreb, kjer so nas pristrčno sprejeli v goste pionirji osnovne šole Miloje Pavlovič.

Zagreb

Zbirališče delegacij pionirjev iz vseh republik in pokrajin je bilo v pionirskem mestu v Zagrebu. To je čudovit predel mesta, odmaknjen od prometa, paviljoni (v vsakem po dvajset ležišč) v zelenju in drevju.

Štab brigade so sestavljali komandant pohoda Ljubo Fuš, voditelji – spremljevalci in pionirji desetarji; častni komandant pa je bil narodni heroj Pero Car, velik prijatelj pionirjev. Na čelu brigade pa je plapolala zastava, na kateri je pisalo »POHOD PIONIRJEV JUGOSLAVIJE PO TITOVEM ROJSTNEM KRAJU«. Dan je minil v veselih igrah pa tudi v učenju brigadirskih pesmi in pozdravov. Zvečer pa smo priredili »Pokaži kaj znaš«, zabavni večer s pesmimi in recitacijami in skeči. Bilo je veselo a kaj, ko je bilo treba v posteljo, saj nas je naslednji dan čakal 18 km dolg pohod s Sljemena v Gornjo Stubico.

Beograd

V torek smo se poslovili od zagrebških gostiteljev in se z vlakom odpeljali proti Beogradu. Kot vsako minuto dolej smo veselo prepevali in se šalili, se učili makedonskih in drugih pesmi, a naenkrat je vse utihnilo. Zvedeli smo, da letos naš tovariš Tito ne bo prisoten na proslavi dneva mladosti na stadionu v Beogradu, torej tudi ne bo sprejema pri njem – saj je doslej po tradiciji vsako leto 25. maja dopoldne sprejel pionirje tega pohoda. Bilo je to veliko razočaranje, saj je misel na srečanje s Titom pomenila našo največjo željo in srečo. A tudi ob tej novici smo se izkazali kot pravi pionirji – razumeli smo Titove dolžnosti, ki jih je moral opraviti na Brionih; iz Beograda smo mu naslednji dan poslali pozdravno brzojavko z vsemi iskrenimi željami in obljubami, ki smo mu jih želeli osebno povedati.

Kumrovec

Pod Gubčevo lipo smo s tamkajšnjimi pionirji izmenjali program pesmi in pozdravov, kratak stisk rok in izmenjava naslovov – pa naprej. Ogledali smo si tudi muzej kmečkih uporov, od tu pa nas je pot vodila v Poznanovac, partizanski kraj, ki nas je sprejel nadvse veličastno. To noč smo prespali pri poznanovskih pionirjih in navezali z njimi trdno prijateljstvo. V nedeljo zjutraj smo se z avtobusi odpeljali v Titov rojstni kraj. V Kumrovcu je bila

V Beogradu smo bili gostje osnovne šole Vladislav Ribnikar, ki jo obiskuje 2000 učencev. Tudi v tej šoli so nam pripravili pristrčen sprejem s kulturno prireditvijo in tudi naslednja dva dneva so se izkazali kot pravi pionirji.

V Beogradu smo obiskali grob neznanega junaka na Avali in muzej »25. maj«, kjer so razstavljene vse štafetne palice (okrog 250) in nekatera darila, ki jih je prejel tovariš Tito. Obiskali smo tudi pionirsko mesto, ki je pravo hotelsko naselje in ima učilnice in kabinete za pouk v šoli v naravi, kino dvorano, telovadnico, igrišča, skratka vse, kar potrebujejo pionirji za pouk in razvedrilo.

Vznemirjeni smo pričakovali prireditev na stadionu. Oblekli smo se v pionirske uniforme in pozdravljali pred slavnostno tribuno prihod častnih gostov. Ko se je začela prireditev smo zasedli svoje sedeže in z zanimanjem sledili nastopom pionirjev, mladincev in vojakov. S tem slavljem smo resnično dokazali Titu kako ga ljubimo. Prepričan sem, da bo ostal ta dan vserr prisotnim v trajnem spominu. Zadnji dan je bil dan našega slovesa. Težko smo se razšli saj smo se v dneh pohoda za res povezali v bratsko skupnost.

Peter Tarma
OŠ Majde Vrhovnik

Na proslavi je sodelovala vrsta kulturnikov, med njimi tudi godba na pihala iz Vevč

Proslavitev spominske bitke

Proslavljanje znane bitke pred šestintridesetimi leti na Jančah postaja vse bolj praznik Ljubljane in Slovenije. Letos so svečanosti z naslovom »Janče 78« potekale tri dni. V občinah Ljubljana Mošte-Polje, Litija in Grosuplje so bili 1. junija obrambni dnevi na šolah, ustanovili so I. mladinsko pohodno brigado »Franc Rozman-Stane« in dva bataljona te brigade: I. štajerski bataljon na območju Litije in III. bataljon na območju Grosupljega. Brigada je krenila na tridnevni pohod po poteh I. slovenske partizanske brigade in 3. junija prispela na osrednjo proslavo na Janče. Stela je 340 mladih pohodnikov, med njimi pa so bili tudi mladinci iz občine Center.

Drugi junij je bil v znamenju športnih prireditev, orientacijskih tekmovanj mladine, tabornikov in enot teritorialne obrambe. Zvečer pa so na Jančah zagoreli kresovi in taborni ognji.

Zaključek prireditev je predstavljal množičen pohod na Janče, kjer je bila osrednja svečanost s kulturnim programom. Slavnostni govornik je bil Marjan Orožen, sekretar mestne konference ZKS, pokrovitelj proslave pa je bila skupščina mesta Ljubljane.

Igor Krevl
foto: M. Škulj

VIII. TRADICIONALNI TABOR LJUBLJANSKIH PLANINCEV

Letos slovesna Rašica

Štafetno palico – cepin s pozdravi udeležencem – so rašiški planinci prinesli izpod severne stene Triglava.

Ljubljanski planinci so se letos že osmič srečali na tradicionalnem planinskem taboru, da bi pokazali svojo dejavnost in se pomenili o načrtih za v prihodnje. Na letošnjem srečanju so proslavili dan mladosti, 200-letnico prvega vzpona na Triglav, 30-letnico planinske zveze Slovenije in 20 let delovanja planinskega društva Rašica.

Planinci in ljubitelji gora so se kljub slabemu vremenu v velikem številu zbrali pri novem planinskem domu, na kraju, kjer je bila ustanovljena slavna Rašiška četa. Po številnih pozdravnih govorih je zbranim spregovoril tudi sekretar mestne konference ZK Slovenije Marjan Orožen, ki je poudaril pomen varovanja narave in okolja in dejal: – Če nismo dovolj zavzeti in uspešni pri zaščiti okolja v mestih, bodimo vsaj takrat, ko križarimo po naših gorah. Ne smemo dopustiti, da razni brezbrizneži in objestneži onesnažujejo naše planine, puščajo za sabo kupe odpadkov in smeti. To zahteva večjo aktivnost naših organizacij in prosvetnih delavcev, da store več za to, da bo imela vsaj naša mladina pravilen odnos do narave.

Število obiskovalcev gora se iz dneva v dan veča, kar pomeni, da bo treba z združenimi močmi storiti več za čuvanje

lepot narave, za vzdrževanje in obnovo planinskih domov in postojank. Samo na ljubljanskem območju deluje 37 planinskih društev, ki združujejo več kot 33.000 članov. To pomeni, da vsak deseti prebivalec redno zahaja v naravo in gore. S tako množičnostjo se ne more pohvaliti nobena telesnokulturna organizacija. – Vendar ne gre toliko za število – je dejal predsednik ljubljanskega meddruštvenega odbora Marko Selan, – prven-

stvena naloga planinskih društev je, da bi s planinsko miselnostjo prepojili slehernega človeka, ki potrebuje stik z naravo.

V kulturnem programu so sodelovali: godba na pihala iz Vodice, pevski zbor Posavje, solist Ladko Korošec in recitatorji. Svoj prapor so na Rašici razvili tudi najmlajši člani društev, člani planinskih sekcij v osnovnih šolah.

Sonja Seljak

Več kot 3000 ljubiteljev gora je kljub slabemu vremenu prišlo na veličastno proslavo.

Foto: Jure Krajc